

La tribuna

Trenta anys del 10 de maig de 1981

L'aniversari de la victòria de Mitterrand és un bon moment per recordar el seu llegat

JAUME
Bartumeu

A vui fa trenta anys que **François Mitterrand** guanyava les eleccions presidencials a França i esdevenia així president de la República Francesa i, alhora, copríncep d'Andorra. La seva elecció i els seus dos mandats successius (1981-1988 i 1988-1995) van transformar França en l'àmbit econòmic i social. La societat francesa va fer un gran salt endavant cap a la modernitat i la llibertat.

Però **Mitterrand** va ser també i sobre tot, pels andorrans i les andorranes, un bon Copríncep.

François Mitterrand va ser el Copríncep que va canviar la política francesa respecte a Andorra i la personalitat internacional del nostre país.

Els anteriors presidents de la República i copríneps havien manifestat i mantingut una visió reduccionista d'Andorra i mai no havien volgut afavorir la conversió d'Andorra en un Estat reconegut per la comunitat internacional.

A partir de l'any 1990 el president **François Mitterrand** va decidir donar la paraula –i la majoria d'edat– al poble andorrà. Per a fer-ho es va haver d'encarar amb fermesa amb els serveis del Ministeri francès d'Afers Exteriors –el poderós *Quai d'Orsay*– que mantenia tossudament que mai el president de la República Francesa podria ser copríncep d'Andorra –és a dir cap d'Estat– si el nostre país esdevenia un actor més de la comunitat internacional.

D'això parlàvem dimarts passat, 3 de maig, a París amb **Gilles Menage**, que havia estat el seu director de gabinet a la presidència de la República. Vam trobar-nos precisament a l'assemblea general de l'associació d'amics de l'Institut François Mitterrand, la fun-

El copríncep Mitterrand va canviar la política francesa respecte a Andorra i amb ella, la personalitat internacional del nostre país

dació que manté el llegat del president francès. Tant **Gilles Menage** com **Jean-Yves Cautlet**, amb el qual també vaig coincidir la setmana passada a París, foren els dos més directes col·laboradors de **François Mitterrand** en el procés constituent andorrà que ens va portar a la Constitució del 1993.

Convençut que calia retornar la sobirania al poble andorrà i sense perdre de vista l'horitzó europeu, **François Mitterrand** va donar instruccions clares als seus col·laboradors perquè donessin suport a les propostes de renovació

constitucional que fessin els representants andorrans.

Home de profundes conviccions democràtiques i progressistes, **Mitterrand** tenia un gran respecte pels consellers generals andorrans, *les élus*, als quals es referia sovint en els seus discursos andorrans.

Recordo amb emoció la cerimònia de comiat que va voler organitzar l'abril del 1995 al Palau de l'Élysée per acomiadar-se del conjunt d'institucions constitucionals andorranes.

François Mitterrand va dictar aquell dia, a París, el seu testament

polític adreçat als andorrans.

Ens va recordar que a partir de la Constitució el futur pertanyia al poble andorrà i que el nostre país, esdevingut un estat de dret democràtic i social es podia ja desenvolupar en el concert internacional en el qual Andorra s'havia guanyat un lloc exercint la seva sobirania.

Avui, en celebrar-se aquest trentè aniversari de la seva elecció a la presidència de la República Francesa, em sembla obligat recordar que **François Mitterrand** haurà estat, en la nostra història recent, el copríncep francès que va contribuir de manera ferma i decidida a la transformació institucional, acceptant d'esdevenir, junt amb el copríncep episcopal **Joan Martí Alanís**, el primer cap d'Estat de l'Andorra constitucional. ≡

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.